ſcʒ baptiſmo: qñ de filijs ire facti ſum⁹ filij regni. Tercio fracto pacto baptiſmi ſuſcipit p̄ pniam ad pfectū. Quarto ſuſcipiet ad pfectum in gloriam. Joh. Accipiam vos ad meipm: ꝛ vere es ſuſceptor meus: (qꝛ ꝛ gloria mea.) vnde ad Gala. vj. Mihi abſit gloriari niſi in cruce dñi noſtri ieſu xpi (ꝛ exal. ca. m.) .i. xpm qui ē caput eccleſie (vel caput) .i. mentem ꝛ rōnem more natātis in aqua. eccleſia em̄ eſt arcturus qui ſepe vergit: ſed nō immergit: hec eſt nauicła petri fluctuās inter pcellas: ſ nō ſubmergit. ꝛ qꝛ exaltauit (voce mea) q̄ſtum ad meipm (clamaui) q̄ſtum ad primū (ꝛ ita exau. me de mon. ſ. ſ.) .i. de xpo vel de ſua iuſticia: ꝛ quare ſit ei clamādum ſubiūgit dicēs: (ego dormiui) peccando (ꝛ ſopo. ſum) contemnendo (ꝛ exurrexi) p gratiā (qꝛ dñs ſuſce. me) p pniam.

M
Somnus multiplex.

Et nota q̄ eſt ſomnus nature: ſomnus culpe: ſomnus grē: ſomnus glorie. Somnus nature cōmunis eſt nobis cum brutis. de quo dicitur Plus vigila ſp ne ſom. dedi. eſto. ꝛ iſte pt eē ſomn⁹ culpe: ſi modum excedat: de ſomno culpe dicit: dormierūt ſomnum ſu. ꝛ nihil inue. oēs vi. di. in ma. ſ. Apoſto. qui dormiunt nocte dormiunt De ſomno grē. Cant. ij. Ego dormio ꝛ cor me. vi. ꝛ in Pſ. Si dormiatis inter medi. cle. De ſomno glorie dicit Act. vij. q̄ Stephanus obdormiuit i dño: ꝛ Noli plora. mortuū. ꝛ. qꝛ dormit in dño. Sequit. (Non ti. mil. po. cir. me: qꝛ dñs ſuſcepit me: ergo (non ti. mi. po. cir. me) .i. pſecutorum hereticorū. Falſorum fratrum (exurge dñe) .i. fac me exurgere a vicijs. (ſaluum me fac deus meus) ne cōſentiam illis ꝛ hoc facies (qm̄ tu pcuſ. oēs aduer. mi. ſi. cā.) Tyrānos hereticos. (dentes pecca. contri.) .i. pncipes eorū: quoſdam p pniam: quoſdā p punitionem: vt herodem cayphamꝛ alios iſti coterunt: ſ (dñi eſt ſalus) ꝛ hoc cantet eccleſia: ꝛ vt ſit ſupple (ſup po. tu. be. t.) grē in pñti ꝛ glorie in futuro.

Pſalmus IIII

Pſ. 4.

Cum inuocarem exaud.) Titulus in finem pſ. cantici Dauid iſtud ad lr̃am exponit de Dauid: ſed melius eſt vt myſtice exponat. Finis quadrupliciter dicit.

A
Finis quadrupliciter dicitur

Conſumptio vt cum dicit: finita eſt candela. Item
Xps. pſ. Omnis cōſummationis vide finem. Item
Conſummatio. vt cum dicit finita eſt domus.
Plenitudo tpis Gal. iiij. Cum venit plenitudo tpis miſit deus filium ſuū ꝛc.

Tituli ſenſus eſt hic. Pſ. iſte dirigens nos in finem .i. xpm qui eſt finis in pñti ad iuſticiā in futuro ad coronā. Pſ. cantici .q. di. poſt mentis leticiā inuitat nos ad bonam opationē: ꝛ eſt pprie pſalmus muſici inſtrumenti ſonus. cāticum vo ſonus humane vocis

B
Pſalmi multiplicit cātabant.

qñqꝫ ſicut dicit glo. cātabat illo muſico inſtrumēto añ archam dñi qñqꝫ pcinebat pſ. tm̄: ꝛ qñqꝫ precinebat pſ. ꝛ ſequebat canticum: ꝛ tunc dicebat canticum pſ. vt p genitiuum intelligat precedens: quandoqꝫ fiebat ecōuerſo: ꝛ tunc dicebat pſ. cantici. ſcʒ cōſecutiuus: ꝛ hoc totum myſticum eſt: qñqꝫ enim in iuſtis precedit bona operatio: et ſequitur mentis leticia: quandoqꝫ ecōuerſo: quod facere in pſalmis ſepe inſtruimur: vt in hoc quia primo agit de mētis leticia. ſcd̄o de opatōe bona: ibi. ſ. (ſacrificate ſacrificium) q̄ ſequatur aliquādo leticia mentis bonam operationem. habetur Ex Pſ. in cuſtodiēdis illis retri. mul. quod bona operatio ſequatur dicit Gregorius. Amor dei magna operat ſi eſt. ſi autem renuit operari amor nō eſt: inuitās ergo nos pphetā ad predicta duo dicit. (Cum inuocarem ꝛc.) Supra inſtruxit nos pphetā in fide: ſed q̄a vt dicit Jacobi. ij. Fides ſine operibus mortua eſt. ideo in hoc pſ. inuitat nos ad operādum. Et eſt pſ. iſte tripartitus. In prima parte inuitat nos pphetā ad leticiam mētis: ibi. (Cum inuocarem.) In ſecunda ad bene agere ſiue intellegere: ibi (ꝛ ſcitote.) In tercio ad bonam operationem: ibi (Sacrificate) Agens ergo de leticia ſpirituali q̄ conſiſtit in cultu dei: redarguit ydolatras: ꝛ inuitat nos ad colendum deum: ꝛ hoc multis de cauſis eſt faciendum Prima eſt qꝛ facilis eſt ad indulgendum. vnde dicit.

Cum inuocarem exaudiſti me deus iuſticie mee: in tribulatione dilataſti mihi.

Secunda eſt quia eſt facilis ad dandum: ibi (deus iuſticie mee) ſupple dator. Tercia quia eſt facilis ad protegendum: ibi (in tribulatione dilataſti mihi) id eſt liberaſti me Dicit ergo (Cum inuocarem) id eſt intus habitum p gratiam. ꝛ ad amplius habēdū vocarem. quidam cum vocāt nec intus habitum nec habendum vt fures ꝛ peccatores qui cum orant vt habeant facultatem explendi nequicias ſuas. Alij cum vocant nō intus habitum: ſed habendum vt quidaʒ qui ſub deo peccant: ꝛ tamen a pijs lachrymis nō recedunt: Nec dico quod per merita talium gratia infundat eis: ſed per aliorum qui iam intus deum habēt de quibus Joelis. ij. Omnis quicunqꝫ inuocauerit nomen dñi ſaluus erit. Hic nota vt diximus q̄ dñs eſt facilis ad indulgendum. Eſaie. lxv. Anteqꝫ clamet ego exaudiam. Pſ. Aures eius in p̄. e. Sed nota q̄ illos exaudit qui inuocant. id eſt intus vocant vt diximus. Quidam enim extra vocant dñm qui vocant eum p temporalibus. ꝛ tales nō exaudit dñs quia non petunt ad ſalutem. Oſee. v. In gregibus ſuis ꝛ in ar. ſuis vadent ad querendum dñm ꝛ non inue. Et ideo debemus inuocare. i. interius vocare p ſpiritualibus. Joh. xvj. Petite ꝛ accipietis vt gaudiū veſtrum ſit plenum (Exaudiuit) .i. meritis audiuit: vel extra me. vel ad exitū audiuit: vel extra petitū audiuit vt zachariam Luce. j. Cui datus eſt filius: ꝛ de Salomone cui date ſunt diuitie ꝛ gloria.

C
Qualiter deus diuerſimode inuocatur ꝛ oratur.

Et nota q̄ exaudiuit deus quoſdam q̄ſtum ad votum tm̄: vt demōes Mathei. viij. Mitte nos in porcos. Quoſdam q̄ſtum ad votumꝛ meritum ꝛ nō q̄ſtum ad exitum: vt ſanctos patres petentes vitam eternam: quos exaudiebat q̄ſtum ad votum ꝛ meritum: quia cōcedebat eis ꝛ in lymbo ponebat eos: ſed nunqꝫ tamen ad exitum quia non ſtatim euolare poterant. Quoſdam q̄ſtum ad votum meritum ꝛ exitū vt modernos iuſtos qui ſtatim euolant.

D
Qualiter deus exaudit orātes diuerſimode.

(Deus iuſticie mee) Intranſitiue poceſt legi. i. qui eſt iuſticia mea: vel tranſitiue (iuſticie mee) dator: multiplicator: pfector: remunerator. Uel ſm aliam lr̃am legitur in ſcd̄a perſona (exaudiſti) ſed (exaudiuit (eſt vera littera ꝛ melior. Unde familiarius ſub metapſalma a quo fit exauditus ſubdit: (in tribulatione dilataſti mihi) Hic penes charitatem attenditur que n[illegible]o nis flatu tribulationis dilatatur: ſicut carbo ex flatu magis accenditur: ꝛ ſicut aurum ſub malleo dilatatur. Gregorius. Ignis flatu premitur vt creſcat. Pſ. Dum ſuperbit impius incēditur pauper. Et ſunt quidā qui tam paruam habent charitatem q̄ in modum candele ad flatum tribulationis extinguūt.

E
Fruct⁹ tribulatōnis

Dilatat aūt tribulatio multis rationibus. Prima eſt quia bonam conſcientiā augmentat Rom̄. v. Tribulatio patientiam operat pa. pbationem. pbatio vo ſpem: ſpes autem nō ꝯfun. Greg. Tanto ſpes in deum ſolidior ſurgit: quanto quis p eo grauiora ſuſtulerit. Secūda ratio eſt qꝛ augmentat charitatem que habet naturam ignis: que augmentat ex flatu Luce. xij. Ignem veni mittere in terram: et quid volo niſi vt ardeat. Eſaie. liiij. Ecce ego creaui fabrum. id eſt perſecutorem ſufflan. in igne. p. Tercia eſt quia cauſam anguſtiandi: id eſt peccatum remouet. Sapiētie. iij. Tanqꝫ aurum in fornace probaui illum. Prouer. xxv. Aufer rubiginem de argento. Quarta propter coronam quam ex tribulatiōe expectat patiens. Job. xxix. Sicut palma multiplicabo dies. Item Gregorius. Conſideratio premij minuit vim flagelli. ij. Thimotheū. iiij. Bonum certamen.

F
Dilatatio triplex i bono ꝛ triplex in malo.

Et nota q̄ triplex eſt dilatatio in bono: ꝛ triplex ſimiliter in malo. ſcilicet cordis: oris: operis. De dilatatiōe cordis ꝛ oris. ij. Corinthior. vj. Os noſtrum pat; ad vos o corinthij: cor em̄ dilatatū eſt. De dilatatōne operis Pſ. Dilataſti greſſus meos ꝛc. Iſta dilatatio ſignificata eſt per deambulatoria Ezechielis in templo. Similiter triplex ē dilatatio in malo cordis: cum quis cogitat varia ꝛ multa. Eccleſiaſtici. x. Proiecit in terra intima ſua. Oſee. x. Diuiſum eſt cor eorum nunc interibunt. Oris Pſal. Dilatauerūt ſuper me os ſuum. Et alibi. Sepulchrum patens eſt guttur eorum Hieremie nono. Extenderunt linguam ſuam quaſi arcum mendacij ꝛ non veritatis. Operis: quando per cam

poſ ruit de pctō in pctm̄. Hoc fuit ſignificatū.iiij. Regū vltio.qn̄ rex nabuchodonoſoꝛ effodit oculoſ ſedechie in reblata ⁊ filioſ eiꝰ occidit. Reblata interp̄tat̄ multa hic: ⁊ ideo dr̄ Eccli.xj. Non in multiſ ſint actus tui: ⁊ q2 q̄tūcunq3 dilatatus eget dei miſcdia.vt dicit Grego.q2 ſemp ſumus in miſeria.ſemp indigemus miſcdia. Et alibi. Cito donū ꝑdit̄ q a largitoꝛe nō cuſtodit̄:ideo ſubdit.

2 ❡ Miſerere mei et exaudi oꝛonem meam.

(exaudi) me.i.ad exitū mee volūtatis audi (oꝛonē meā) de bonis adipiſcendis.

3 ❡ Filij hoim vſq3quo graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatem ⁊ queritis mendaciū.

❡ Hic increpat malos ⁊ pꝛimo a diuturnitate peccādi ibi (graui coꝛde) Scdo de vana dilectōe ibi: (vt quid diligitis vani.) Tercio de curioſa ſollicitudine ibi (⁊ queritis men.) Dicit ergo. Filij ho.) i.rōnaliū: vn̄ magis culpandi ſunt q2 ſic peccāt. vel: filij ho.i.pꝛimoꝝ parētū.nō dei.i. imitatoꝛes eoꝝ non dei. vos inquam eſtis (graui coꝛde) Treñ.iij. Lapſa eſt in lacūvitā.⁊ poſue.lapidē ſup me.⁊c. et (vſq3quo) eritis.q.d.nimis diu eſtis Hiere.xxx. Quid clamas ſup cōtritōe ⁊ inſanabilis eſt do.t.ꝓpter multitudinē mi.tue ⁊c. Et.xxxj. Vſq3quo delitijs diſſolueris filia vaga. Item Hiere.ij. q̄uilis facta es nimis ite.vi.t. Nota q eſt grauitas criminis: coꝛpis. moꝛis. Pꝛima eſt culpe vt hic. ſcda pene Sap.ix. Coꝛpus qd̄ coꝛrūpit̄ aggrauat aiam: ⁊ terrena inhabitatio depꝛimit ſenſum mlta cogi. Tercia eſt gr̄e ps̄. In pplo graui lau.te. (vt quid dil.) .i.voto amplexamini (vanitatē) .i.ydola vana vel terrena iſta q̄ nihil hn̄t ſoliditatis: ſ tm̄ vanitatē. Geñ.j. Terra erat ⁊c. Hiere.iiij. Aſpexi ⁊c. Sap.v. Tranſierunt oia tanq̄3 vmbꝛa. Berñ. Tpalia ſi aliquid ſoliditatis haberēt replerēt qd̄ expꝛſſius manifeſtat cum ſubiūgit (⁊ queritis men.) .i.tpalia q̄ dicunt̄ mendaciū multis rōnibus. Pꝛima eſt q2 ꝓmittunt ſecuritatē ⁊ ſoluūt timoꝛem Job.xv. Sonitus terroꝛis ſp in aurib' illiꝰ.⁊ cū pax ſit ſp inſidias ſuſpicat̄.ps̄. Poſuiſti firmamētū eius foꝛmi. Seneca. Videt pauperē ⁊ ſuſpicat̄ furem: videt diuitē ⁊ eſtimat p̄donem. Scda q2 ꝓmittunt ſacietatē ⁊ ſoluunt eſuriē: quia q̄ plus ſunt potate plus ſitiunt̄ aque Eccl's.v. Auarus nō implebit̄ pecunia Job.iiij. Qui biberit ex hac aqua ſitiet iterum. Eccl's.vj. Omnis laboꝛ hois in oꝛe eius: ſ aia eiꝰ nō implebit̄ bonis Pꝛouerb.xj. Comedit iuſtus ⁊c. Tercia q2 ꝓmittunt delectationes ⁊ pungunt.vn̄ dn̄s vocat eas ſpinas Math.xiij. Job.xxx. Eſſe ſub ſentibus delitias cōpu. Quarta q2 ꝓmittunt honoꝛē ⁊ ſoluūt oppꝛobꝛium. Ps̄. Oppꝛobꝛiū abūdan.⁊ deſpec.ſupbis Eſaie.xxx. Fiducia vmbꝛe egypti erit in ignominia. Quinta q2 ꝓmittūt libertatē ⁊ inducunt ſeruitutē. Senec. Minoꝛ eſt q̄3 ſeruꝰ qui ſeruos timet. Math.vj. Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ mammone. Sexta q2 ꝓmittunt beatitudinē ⁊ faciunt miſerum. Luce.vj. Ve vobis diuitibus.ꝓpter has rōnes dicunt̄ diuitie mendaciū. Vnde Hiere.viij. Appꝛehenderūt mēdaciū ⁊ nolue.re. Eccl.xxxiiij. Quaſi qui apꝛhendit vmbꝛā ⁊ pſe.ventū: ſic qui attendit ad viſa mendacia. Oſee.xij. Effraim paſcit ventū ⁊ ſequit̄ eſtum tota die mendacium ⁊ vaſtitatē multiplicat.

G
Grauitas triplex

H
Tempoꝛalia dicunt̄ mendaciū multis rōnibus.

4 ❡ Et ſcitote qm̄ mirificauit dn̄s ſanctū ſuū dn̄s exaudiet me cum clamauero ad eum.

❡ Scda pars.⁊ eſt hic dyapſalma.i.diuiſio pſalmi. ſympſalma eſt cōiūctio pluriū vocū.hebꝛeus habet ſela.q ſonat feliciter vel.ſemp. Sed.lxx.tranſtulerunt dyapſalma vbi ponit̄ dyapſalma hebꝛei faciebant quoddā ſilentium in pſalmis cantādis: ſicut mō facimus ante lectōes legēdas.⁊ eſt ꝓpꝛietas dyapſalmatis nouitas materie ⁊ nō cōtinuare p̄cedentibus ſequētia. cōtinuatio em̄ ſiue relatio ſepe fit in pſalmis ad mentem ꝓphete vt in hoc v̄ſu.⁊ ibi fundamenta eius.⁊ ibi: factum eſt verbum dn̄i ⁊c. Dicit ergo: (Et ſcitote) o filij hoim vel ſine cōtinuatione ſicut exigit dyapſalma. (⁊ ſcitote) qm̄ dn̄s pr̄ mirificauit ſctm̄ ſuum.ſ.xp̄m qui eſt ſanctuſſanctoꝝ.i.mirabilē fecit octo modis.ſ.in cōceptione. Hiere.xxxj. cantabit dn̄s nouum

I
Qualiter

ſup terram.femina circūdabit virū.ibi intert̄.gremio vteri ſui. Eſaie.iiij. In die illa appꝛehen.ſeptem mulieres ⁊c. Itē in natiuitate q2 poꝛta clauſa exiuit Ezech.xliiij.poꝛta hic erit clauſa pꝛincipi intranti ⁊ exeunti.vnde ſignat̄ ꝑ radium ſolis qui intrat ꝑ vitrum ſine coꝛruptione eius ⁊ ꝑ radiū ſtelle qui oꝛit̄ ab eis ſine eius coꝛruptione. Itē in p̄dicatione Job.vij. Nunq̄3 ſic locutus eſt homo mihi.id eſt erat loquēs ſicut ptātem habēs. Item in paſſione vel tribulatōe ſuſtinendo. Eſaie.l. Poſui faciē meā vt petram duriſſimam. Itē in moꝛte elemēta mutādo Mathei.xxvij. ſol obſcuratus eſt ⁊ petre ſciſſe ſunt. Itē in reſurrectōe eū celeriter reſuſcitando. Ps̄. Non derelinques aiam meā in infer. nec dabis ſanctum tu.vi.coꝛ. Item q2 clauſo ſepulchꝛo exiuit. Item in aſcēſione faciendo cum aſcendere cum triumpho. Eſa.lxiij. quis eſt iſte qui venit de edom tinctis veſtibus ⁊ de boſram: ⁊ ꝓpter hoc dr̄ in Eſa.ix. Vocabit̄ nomen eius admirabilis ꝓpter qd̄ dicit Ps̄. Cantate dn̄o can.nouum: q2 mira.fecit: ⁊ ipſe q̄ hic fecit ſcilicet deus (exaudiet me cū cla. ad eum) de requie eterna dāda.q.d.ſic ⁊ vos exaudiet ſi ſilr̄ clamaueritis.ſequit̄.

deus pater mirificauit xp̄m octo modis.

❡ Iraſcimini et nolite peccare q̄ dicitis in coꝛdibus v̄ris ⁊ in cubilibꝰ v̄ris ꝯpūgimi. 5

❡ Quaſi dicat ſi vult̄ exaudiri. (iraſcimini ⁊ no.pec) .i.ſi ſurgat pꝛimus motus ire. (nolite pec.) cōſentiēdo in coꝛde. vel ad effectum ꝑducēdo in ope vel diu recipiēdo: qd̄ neceſſitatis eſt ꝑmittit: qd̄ culpe eſt ꝓhibet: ſed triplex eſt ꝑmiſſio: nō ꝓhibitio ſuſtinentia indulgētia. venialia ſuſtinent̄: minus bona ꝑmittunt̄ vel indulgent̄: ſicut indulgetur monachis infirmis ſiue debilibus veſci pinguibus poſſunt. culpam: remouet dolū ſubdens: (que dici.in coꝛdibus v̄ris) ſupple dicite in oꝛe: vt ſit idē in coꝛde ⁊ in oꝛe vt non ſitis de illis de quibus dr̄. Populus hic labijs me honoꝛat: coꝛ aūt eo.lon.eſt a me. Eſa.xxix. ⁊ Matth.xv. (⁊ in cubilibus veſtris) .i.in cōſcientijs veſtris (cōpungimini) de peccatis veſtris: vel aliter (Iraſcimini.) Nota duplex eſt ira: ira que fit ꝑ vitiū: ⁊ illa extinguit oculu3: ⁊ ira que fit ꝑ zelum ⁊ hic illuminat oculum: ſ ad tp̄us turbat vt collirium vt poſtea limpidioꝛē reddat: eſt ergo ſenſus (Iraſcimini) vobiſipſis ꝓpter peccata veſtra: ⁊ amplius (nolite pec.) ⁊ ita ē p̄ceptio de hac ira Pꝛouer.xvj. Indignatio regis nuncius moꝛtis. Ps̄. Ira in indignatione eius ⁊c. (que di.in coꝛ.v̄ris) .i.de his que tractatis in coꝛde ꝑ ſp̄uales nequicias que etiam deus nouit (⁊ in cubilibus v̄ris) .i.de his que voluitis in carnalibus delectationibus: de his inquā omnibus (cōpungimini) ꝑ penitentiam coꝛ peccatoꝛis ſiue cōſcientia appellat̄ cubile. q2 cubilia ferarum ſunt: ſic ⁊ coꝛda peccatoꝝ receptacula ſunt demonum. Eſa.xxxv. In cubilibus in quibus pꝛius habitabāt dꝛacones.i.demones ꝑ peccatum. viroꝛ calami ⁊ iunci oꝛiet̄.i.foꝛtitudo operum ⁊ virtutum. In calamo em̄ quo ſcribit̄ bone opatōnis exemplū deſignat̄ q̄ moꝛe calami debet eſſe alta in facti magnitudine. ſ vacua in facientis reputatōe. In iunco aūt quo domus oꝛnari ſolent ad decoꝛem virtutes ſignant̄.⁊ ſicut tam calamus q̄3 iuncus aquis creſcit. ſic tam opa q̄3 virtutes.a gr̄a hn̄t oꝛtum ⁊ incrementum.

K
Triplex miſſio

L
Ira duplex

❡ Sacrificate ſacrificiū iuſticie ⁊ ſperāte in dn̄o multi dicunt quis oſtēdit nobis bona 6

❡ Tercia pars ē dyapſalma q aliquid nouitatis indicat de depoſito veteri homine: nouum iubet induere. Vnde dicit (Sacrificate ſacri.iuſti.) q2 iuſtum eſt vt homo mactet ſe in eo in quo deliquit: ⁊ ideo dicit: (ſacrifi.iuſti.) duplex eſt ſacrificium iuſticie. Pꝛimum eſt iuſticie inchoate ſc3 penitētie. vnde in paſca toꝛrebant̄ ſpice ⁊ comedebat̄ agnus paſcalis cum lactucis agreſtibus. Leuit̄.xxiij. Secundū eſt ꝑfectio iuſticie ad quod ſignificandum nouos panes offerebant in penthecoſ. Leui.xxiij. vnde Magdalena que pꝛius lauit pedes dn̄i. Luce.vij. poſtmodum vnxit caput eius. Mathei.xxvj. Vn̄ etiā in ps̄.dr̄. Surgite poſtq̄3 ſede.qui mā.panem doloꝛis. Pꝛimo debemus co

M
Sacrificiū iuſticie duplex et que dn̄a int̄ ſacrificiu3 et holocauſtum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

medere panē doloris:vt poſtmodū comedam⁹ panē exul
tatiōis. Et nota q̄ dicit ſacrificiū nō holocauſtū. In ſacri
ficio eñ q̄dam ps pecoris dño offerebat᷑:q̄dam vō ſacer/
doti reſeruabat᷑ in holocauſto vō totū cōburebat᷑. Qui er
go ptem de ſuo offert ſacrificiū facit. Qui vō totū ⁊ omne
ſuū offert deo holocauſtū facit. Ad ſacrificiū oēs tenent᷑.
Ad holocauſtū ſolū pfecti ⁊ clauſtrales:⁊ iō dicit (ſacrifi/
ciū) nō holocauſtū (ſacrific. ergo ſa. iuſ.) .i. macerationem
carnis offerte. Ad Ro. xiij. Obſecro vos p miam dei vt ex
hi. cor. v. hoſtiā viuentē .ſ. per fidē ſanctā p ſpem deo pla/
centē p charitatē vel (ſacrifi. iuſ.) .i. bona opera. pſ. Eleua
tio manuū .m. ſacrif. veſp. qd̄ .ſ. magis placebat deo q̄ʒ ma
tutinū: vel (ſacrifi. iuſti.) .i. ſacrificiū altaris p qd̄ de⁹ ſatiſ
fecit p nobis. Pſal. Immola deo ſacri. la. vel (ſacri. iuſti)
id eſt cor qd̄ debem⁹ deo offerre in ſacrificiū: ⁊ ſicut añq̄ʒ
fieret ſacrificiū de animali multa circa illud fiebant: ſic de
bet fieri in corde. Primū eſt q̄ ſegregabat᷑ animal. ita de/
bet cor ſegregari ab omni illicito. Eccli. ij. depṝime cor tuū
⁊ ſuſtine. ⁊. ij. Paral᷑. xx. Ioſaphat totū ſe cōtulit ad rogā/
dum. Secundo ligabat᷑ ita ⁊ cor debet ligari a cōſcientia.
Ezech. iiij. Ecce circūdedi te vinculis ⁊ nō te cōuertes a la
tere tuo in latus aliud. Geñ. xxij. Colligauit abraam yſaac
Terciū eſt qd̄ debet cor excoriari ſicut victima excoriatur
hoc fit p cōfeſſionē. hoc ſignificatum fuit. x. Iudith vbi dr̄
q̄ Iudith exuit ſe veſtimentis viduitatis ſue. Iudith int᷑/
pretat᷑ confitens: veſtimenta viduitatis ſunt peccata. Et
nota q̄ quāto pellis ſubtilior eſt tanto difficilior eſt ad ex/
coriandū. ſic ſubtiliora peccata .i. ſpūalia difficiliora ſūt ad
cōfitendū. ⁊ ſicut caput animalis difficili⁹ excoriat᷑ q̄ʒ alia
mēbra: ſic clerici ⁊ literati ⁊ plati difficili⁹ alijs excoriant᷑ p
cōfeſſionē. ⁊ ſicut anguilla q̄ habet lubricā pellē: vix pōt te
neri ad excoriandū ſic q̄dam clerici q̄ lubrici ſunt ⁊ mobi/
les vix poſſunt in cōfeſſione excoriari. de hac excoriatione
in Iob. ij. Pellē p pelle ⁊ omnia q̄ hʒ hō dabit p anima
ſua. pellem .ſ. peccati p pelle virtutū. ⁊ ſicut in excoriatiōe
animalis viui eſt dolor. Alr̄ eñ crederet᷑ animal eſſe mor/
tuū. ſic ⁊ in cōfeſſiōe debet eē dolor: alr̄ crederet᷑ eſſe mor/
tu⁹ in peccato. Quarto dʒ lauari cor ſicut victima lauaba
tur ⁊ hoc lachrymis penitentie. Eſaie. j. Lauamini mundi
eſtote ⁊c̄. pſ. Lauabo p ſin. noc. lec. m. la. m. ſtra. m. ri. Po/
ſtea diuidebat᷑ hoſtia p fruſta: ſic ⁊ cor dʒ diuidi. vt .ſ. mō
fleat p peccatis: mō gaudeat p miſericordia dei. Eccl'ſ. iij
Eſt temp⁹ flendi ⁊ eſt tempus ridendi Leui. j. Detractaq̄ʒ
pelle hoſtie artus infruſta concident. Quintū eſt q̄ debʒ
poni ſup altare. Baſis altaris eſt fides Heb. xj. Sine fide
impoſſibile eſt placere deo. Foſſa que cineres recipit ē hu
militas. Craticula eſt ſpes: poſtea debet cremari igne cha/
ritatis. de quo Leuit. vj. Ignis in altari ſp ardebit. ex his
omnib⁹ cōcludit (⁊ ſperate) .q. (ſacrificate ⁊c̄.) ⁊ ſic (ſpe/
rate in domino) qd̄ bene conuenit: q2 ſpes eſt certa expe/
ctatio future beatitudinis ex meritis pueniens: ſed q2 mlˀ/
ti cōtradicunt huic ſpei ⁊ bonos volunt ab ea retrahere. p̄
munit nos ſubdens (multi dicunt) .i. mali. de quib⁹ Eccl'ſ
j. Stultoꝝ infinit⁹ eſt numer⁹ (q̄s oſtendit nobis bona)
iſta de quibus ſperatis. Sap. ij. Nō eſt qui agnit⁹ ſit euer/
ſus ab inferis. Greg. carnalium mentes bona penſare nō
valent niſi que carnaliter vident. ſed poſſet eis dici q̄ xp̄s
agnitus eſt reuerſus ab inferis ⁊ Lazarus multa de penis
inferni retulit: ⁊ q2 ipſa rō nobis indicat bona iſta que an/
tonomatice dicunt᷑ bona. q. iſta querentibus reſponden/
do ſubiungit.

M
Sacrificium m̄ri cordis q̄liſ dʒ deo offerri ad iſt᷑ ſacrificiū veteris legis

O
Spes q̄d ſit

7 **Signatum eſt ſuper nos lumē vultus tui domine dediſti leticiam in corde meo.**

(Sup nos) .i. in ſuperiori parte noſtri .i. in anima (lumen
vul. t.) .i. luminoſus vultus tuus .i. rō. Eccli. xvij. Poſuit
oculū ipſoꝝ ſup corda eoꝝ (vult⁹ dei) dicit᷑ ratio q2 ſicut
p vultum homo homini aſſimilat᷑: ⁊ homo cognoſcit ho/
minem: ita p rationem ſimiles ſumus deo ⁊ deum cogno/
ſcimus. vel poteſt legi trāſitiue ſic (vultus dei) dicitur ra/
tio lumen huius vultus eſt gratia: q2 ſicut moneta eſt in/
formis donec imago regis ei p cuneum imprimat᷑. ita ra/
tio noſtra deformis eſt donec per gratiam dei illuſtretur.
Ratio enim eſt imago creationis: ſed gratia dei eſt imago
recreationis. ratio deum imitatur ex natura. ſed q̄ imitat᷑
habet ex gratia. iſtud lumen ſignatum eſt ſup nos Eph. j.
Signati eſtis ſpū pmiſſionis ſancto. Ephe. iiij. Nolite cō
triſtare ſpiritumſanctum in quo ſignati eſtis. quidam au/
tem ſignati ſunt tm̄ exterius vt ypocrite: ſed boni interius
in corde. Cañ. viij. Pone me vt ſignaculum ſuper cor tuū
vel (vultus dei) dicit᷑ eſſentia vnitatis ⁊ trinitatis pſona/
rum iuxta que ſumus conſimiles deo. ſimiles ſum⁹ ei q̄n/
tum ad eſſentiam: quia ſicut de⁹ eternus: ita ⁊ nos perpe
tui ⁊ q̄ʒtū ad trinitatem perſonarum: quia ſimiles ſumus
patri per memoriam. filio per intelligentiam. ſpiritui ſan/
cto per dilectionem vel (vultus dei) eſt crux chriſti cuius
ſignaculum nobis impreſſum eſt in baptiſmo ⁊ quottidie
debemus imprimere: vnde legens euangelium crucem fa
cit ſuper librum et in fronte ⁊ in ore ⁊ in pectore. q. d. hic ē
liber crucifixi. crucifixum non erubeſco. crucifixum predi/
co. crucifixum credo: ⁊ quia ex hac ſignatione letatur ho/
mo ſpiritualiter. ſubdit (dediſti) ſcilicet ex hoc (leticiaʒ in
corde meo) non extra in vanis: quia oīs gloria regis ab
intus ſed illi multi qui dicunt: Quis oſtendit nobis bona:
exterius gaudent in hoc .ſ. quod.

A fructu frumenti vini ⁊ olei ſui multiplicati unt. 8

(Multiplicati ſunt) ſcilicet numero poſſeſſionum perſo/
narum ⁊ maliciarum curarum ⁊ erumnarum. Exo. v. Diſ
perſus eſt populus per omnem terram egypti ad colligen
das paleas .i. temporalia. et dicit (A fructu frumen. ⁊c̄.) q2
in hys putant eſſe fructum. id eſt conſūmatum bonum. et
ſm̄ aliam litteram (a tempore fru. ⁊c̄.) id eſt a temporali
frumento vino ⁊ oleo. Nota etiā q̄ dicit (ſui) qd̄ referen/
dū eſt ad quodlibet illoꝝ trium: vt dicat᷑ (ſui vini) ad dif/
ferentiam illi⁹ de quo dr̄. Et calix meus inebrians q̄ʒ p̄cla
rus eſt. ⁊ zacha. ix. Vinum germinans virgines (ſui olei)
ad differentiam illi⁹ de quo dicit᷑ impinguaſti in oleo ca/
put meū (ſui frumenti) ad dr̄iam illi⁹ de quo dr̄. Et adipe
frumenti ſaciat te: ita ipſi multiplicati ſūt: ⁊ ponunt fructū
⁊ finem ſuū iſta tp̄alia. ſ ego dicit iuſtus alium finē inten/
do hunc. ſcʒ

In pace in idipſum dormiam ⁊ requieſcā 9

(In pace) pectoris (dormiam) in p̄nti (⁊) in futuro (re/
quieſcam) .i. pfecte quieſcam in pace eternitatis que pax
eſt (in idipſum) .i. inuariabilis ⁊ immutabilis. pax pre/
ſentis tp̄is non eſt in idipſum q2 ſepe variat᷑ ⁊ mutat᷑: ⁊ in
hoc verſu notant᷑ quatuor que ſunt in fructu iuſti. Primū
eſt tranquillitas: ibi (in pace) Ioh. xiiij. Pacem relinquo
vobis pacē meā do vo. i. dabo. ſicut dicit ibi glo. pſal. Qui
poſuit fines .t. pa. Secundū eſt innumerabilitas: ibi (in
idipſum) ⁊ p hoc notat᷑ cōmunio ſanctorum. Tercium eſt
cōtemplationis ſuauitas: ibi (dormiam) Cañ. v. Ego dor
mio ⁊ cor. m. vi. Eccleſiaſtes. v. Dulcis eſt ſomnus operan
ti. Quartum eſt omnis laboris excluſio: ibi (⁊ requieſcā)
Apocal᷑. xiiij. Amodo iā dicit ſpiritus vt re. a la. ſ. Ad vlti
mū totum attribuit domino (q̄m tu dñe) quaſi dormiam
⁊ requieſcam.

P
Fruct⁹ iuſti quadruplex

Quoniam tu domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me. 10

(Cōſtituiſti me) .i. cōſtitui me in ſpe vni⁹ rei: ⁊ hoc ſingu
lariter nō multipliciter. de qua vna re pſ. Vnam petij a do
mino. Luc. x. Vnum eſt neceſſariū: vel ſic puncta (q̄m tu
do. ſin.) .i. qui es ſingularis dñs. q2 vn⁹ domin⁹ vna fides:
vnū baptiſma (in ſpe cōſti. me) hoc nō mutat᷑. prima expo
ſitio melior eſt.

Pſalmus quintus.

Verba mea auri. per. do.) Titul⁹. In finem p ea
q̄ cōſequit᷑ hereditatē. Legit᷑ Geñ. xxj. q̄ Abraā
habuit filium yſaac de libera Sara. habuit ⁊ yſ/
mael de ancilla Agar. filius ancille perſequebatur filium
libere. In qua perſecutione Sara intellexit ſpiritualem
perſecutionem. et dixit abrae. Ejice ancillam ⁊ filium eius
Non enim heres erit filius Ancille cum filio meo Yſaac

Pſ. v.
A
Figura.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf